

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Grundloven [2]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 348. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-idm140187295617824.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

1.

Vaarens Budskab flyver over Lande,
Himlens Fugle juble det i Sky,
Folkets Stemmer sig med deres blande,
Som Naturen er det født paany.
Endt er jo dets lange Vinterdvale
Under Enevældens nøgne Top ;
Sneen smelted i de dybe Dale,
Gammel Vanes sejge Is brød op.

Men hvad Høst os Vaaren vil forjætte,
Om hvert Skud vil trives, som den skød,
Om de svaje Straa vil Kjerner sætte,
Og de hvide Blomster Frugten rød -
Ikkun Han, som Sol og Regn afvejer
Og beskikker Godt og Ondt, det veed;
Men han giver ærlig Stræben Sejer
Og belønner mandig Trofasthed.
349 Vil vi haabe da, at Danmarks Tilje
Dækkes skal engang af gyldne Neg,
Maa vor Friheds Rug med kraftig Vilje
Værnes, medens den er grøn og veg;
Den maa have Ly, naar Solen brænder,
Ly mod Stormens Magt og Regnens Flod;
Den maa holdes ren, og flinke Hænder
Rykke alle Tidsler op med Rod.

Derfor vil med Haand og Mund vi love,
Brødre! paa vor glade Foraarsfest,
At vi fra vor Gjerning ej vil sove,
Men ta' fat, Enhver som han kan bedst!
Vi vil vare paa Kong Fredriks Gave!
Vi vil pleje Sæden, han har lagt!
Vi vil efterlade Danmarks Have
Til vor Efterslægt i Sommerpragt!